

UZASADNIENIE

Powód J. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 1 968 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 16 lutego 2018 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów przejazdu na każdą rozprawę w wysokości 213,96 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 17 stycznia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...) nr rej. (...) stanowiący własność D. S.. Poszkodowany wynajął na czas naprawy pojazd zastępczy u powoda i zwrócił się do strony pozwanej jako ubezpieczyciela sprawcy o konkretną ofertę najmu pojazdu na czas likwidacji szkody, informując, że wynajął pojazd zastępczy u powoda na okres 10 dni za cenę 180 zł netto za dobę. W odpowiedzi na zapytanie otrzymał jedynie stawki najmu w zależności od segmentu, bez konkretnych ofert, warunków i regulaminów. Powód podał, że na mocy umowy cesji nabył od poszkodowanego wierzytelność w kwocie 2 287,80 zł brutto (w tym 2 214 zł z tytułu najmu pojazdu i 73,80 zł z tytułu podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego), zaś po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego strona pozwana zwróciła powodowi kwotę 319,80 zł, uznając za zasadne 2 dni najmu przy stawce 100 zł netto za dzień. Wezwanie do zapłaty pełnej kwoty odszkodowania pozostało bez odpowiedzi.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności wyroku. Pozwana przyznała, że likwidowała szkodę w ramach OC sprawcy i wypłaciła odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres 2 dni w łącznej kwocie 319,80 zł. W jej ocenie, powód nie tylko zawyżył koszty najmu pojazdu zastępczego, ale również okres potrzebny do naprawy uszkodzonego samochodu poszkodowanego. Dodała, że po zgłoszeniu szkody poinformowała szczegółowo poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przez (...), po akceptowanych przez towarzystwo stawkach, przy czym kilka dni później poszkodowany skontaktował się z pozwaną i przyznał, że wynajmuje już pojazd u powoda. Pozwana zakwestionowała również żądanie powoda w zakresie kosztów podstawienia i odbioru pojazdu, zwrotu kosztów przejazdu pełnomocnika do Sądu oraz daty początkowej naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2018 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...) nr rej. (...), stanowiący własność D. S.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczności bezsporne.

W przedmiotowym pojeździe została uszkodzona jego tylna część, zderzak i lampy. Poszkodowany zgłosił niezwłocznie szkodę stronie pozwanej, która skontaktowała się z nim następnego dnia, proponując najem pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody, przy dziennej stawce 123 zł brutto dla pojazdu klasy (...), z limitem do 300 km dziennie. Poszkodowany potrzebował pilnie samochodu na wyjazd z dzieckiem do kliniki do Z., z tego też względu zdecydował się szukać ofert najmu pojazdu bez limitu kilometrów u innych firm. Ponadto, samochód był mu niezbędny do codziennego funkcjonowania w życiu osobistym i zawodowym - dojazdu do pracy, zawożenia dzieci do przedszkola, robienia zakupów czy wizyt u rodziny. Poszkodowany mieszka w B., gdzie trudno jest dostać się środkami transportu publicznego. Z polecenia szwagra skontaktował się z powodem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. M. z siedzibą w B.. Nie pamięta, jaką kwotę dzienną zaproponował powód, najistotniejszy był jednak brak limitu kilometrów, brak kaucji oraz możliwość bezgotówkowego rozliczenia. Nadto, oferta powoda obejmowała m. in. brak udziału własnego w szkodzie ze swojej winy, brak udziału własnego przy uszkodzeniu wnętrza pojazdu, możliwość wyjazdu autem zastępczym za granice RP, możliwość użyczenia pojazdu osobom trzecim, możliwość przewożenia zwierząt domowych w wynajętym pojeździe czy też możliwość palenia papierosów w wynajętym pojeździe przez kierowcę lub inne osoby podróżujące samochodem.

Dowód:

- oświadczenie z 02.02.2018 r. – k. 21
- fragment nagrania rozmowy z 18.01.2018 r. (7 min. 55 sek. – 8 min. 45 sek.) – k. 53
- zeznania świadka D. S. – k. 71 - 72
- przesłuchanie powoda – k. 81

W dniu 24 stycznia 2018 r. poszkodowany swój oddał pojazd do naprawy do warsztatu samochodowego w N., który współpracował ze stroną pozwaną. Termin został wcześniej uzgodniony ze względu na nadmiar pracy mechanika.

Tego samego dnia poszkodowany zawarł z powodem umowę wynajęcia samochodu zastępczego marki O. (...) nr rej. (...) (segment C). Stawkę dzienną określono na kwotę 180 zł netto. Pojazd został wydany poszkodowanemu w dniu podpisania umowy o godzinie 15:00. Następnie, powód zwrócił się mailowo do strony pozwanej m. in. o przesłanie konkretnej oferty najmu pojazdu wraz z regulaminem danej wypożyczalni zawierającej szczegółowe warunki najmu tj. jaki jest limit kilometrów, czy wymagana jest kaucja, jaki jest udział własny w szkodzie ze swojej winy dla takiego segmentu auta, jakie posiadał klient i czy poszkodowany będzie mógł używać pojazdu osobom trzecim. Powód poinformował pozwaną, że poszkodowany użytkuje aktualnie pojazd z jego wypożyczalni, lecz w przypadku przedstawienia korzystniejszej oferty, podejmie decyzję którą firmę wybrać do dalszej współpracy. Do pisma dołączył cenniki najmu pojazdów z innych firm, w których dobową stawkę za pojazd segmentu (...) wahała się między 230 zł brutto (przy dobowym limicie 100 km) – 240 zł.

Poszkodowany odebrał swój pojazd od mechanika w dniu 2 lutego 2018 r. Tego samego dnia zwrócił pojazd zastępczy, zaś powód wystawił mu fakturę nr (...) za świadczone usługi na kwotę 2 287,80 zł, w tym 2 214 zł brutto (1 800 zł netto) za 10 dni najmu pojazdu oraz 73,80 zł brutto (60 zł netto) za podstawienie pojazdu i jego odebranie od poszkodowanego. Poszkodowany zawarł również z powodem umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była należność wynikająca z w/w faktury, zawiadomił pisemnie pozwaną o przelewie wierzytelności, zaś powód zgłosił pozwanej do rozliczenia swoje roszczenie zapłaty.

Dowód:

- umowa wynajęcia samochodu nr (...) – k. 18
- protokół wydania i odbioru samochodu z 24.01.2018 r. – k. 19 - 20
- cennik usług firmy powoda - k. 23
- umowa przelewu wierzytelności nr (...) – k. 24
- powiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności z 02.02.2018 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 25, 28
- pismo powoda z 02.02.2018 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 26 – 27
- zaświadczenie (...) J. Ś. w N. – k. 36
- pismo powoda z 24.01.2018 r. wraz z załącznikami – k. 37 – 45
- zeznania świadka D. S. – k. 71 – 72

Decyzją z dnia 15 lutego 2018 r. strona pozwana wypłaciła powodowi 319,80 zł z tytułu najmu pojazdu zastępczego, wskazując, że kwota ta stanowi iloczyn dni koniecznych do naprawy pojazdu poszkodowanego oraz dziennej

stawki 100 zł netto, a także uwzględnić dodatkowe koszty wynajmu w wysokości 60 zł netto. Ponadto, przyznała poszkodowanemu kwotę 2 923,15 zł z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu.

Dowód:

- decyzja (...) z 15.02.2018 r. – k. 32 – 34

- potwierdzenie przelewu na kwotę 319,80 zł – k. 35

Pismem z dnia 21 lutego 2018 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 1 968 zł z ustawowymi odsetkami w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 21.02.2018 r. – k. 29 - 31

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 17 stycznia 2018 r. była bezsporna, niemniej pozwana kwestionowała zasadność skorzystania przez poszkodowanego z usług powoda, okres najmu pojazdu zastępczego, przyjętą przez powoda stawkę dobową oraz koszt podstawienia i odebrania pojazdu. Z treści decyzji pozwanej z dnia 15 lutego 2018 r. wynika, iż uznała ona koszty podstawienia i odebrania pojazdu za zasadne i wypłaciła powodowi odszkodowanie w tym zakresie, spór nie obejmował tych kosztów.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej ograniczona była do uzasadnionych kosztów poniesionych przez powoda w związku ze szkodą z dnia 17 stycznia 2018 r. Należy przy tym wskazać, że Sąd Rejonowy podziela stanowiska wyrażone w orzeczeniach powołanych przez powoda w piśmie inicjującym niniejsze postępowanie, zaś wydając wyrok w sprawie częściowo się nimi posiłkował.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w zakresie żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kontekście niewykazania przez stronę pozwaną, na jakich warunkach i czy w istocie proponowała świadczenie takich usług poszkodowanemu w toku postępowania likwidacyjnego. Pozwana dołączyła jedynie nagranie rozmowy z dnia 18 stycznia 2018 r. przeprowadzonej pomiędzy jej pracownikiem a poszkodowanym, z której wynika, że poszkodowany mógł skorzystać na czas naprawy swojego samochodu z pojazdu zastępczego oferowanego przez pozwaną, ewentualnie przez inną firmą, przy czym koszt takiej usługi nie mógł przekroczyć 123 zł brutto dziennie. Szczegółowe warunki miały zostać przedstawione poszkodowanemu w rozmowie z pracownikiem działu A., jednak nagrania takiej rozmowy pozwana nie dołączyła. Z akt sprawy wynika, że powód w dniu zawarcia umowy najmu pojazdu z poszkodowanym tj. 24 stycznia 2018 r. zwrócił się mailowo do pozwanej o przesłanie konkretnej oferty najmu pojazdu ze wskazaniem szczegółowych warunków tego najmu. Poinformował jednocześnie, że poszkodowany korzysta aktualnie z pojazdu zastępczego zaproponowanego przez powoda, niemniej przedstawienie korzystniejszej oferty umożliwi poszkodowanemu podjęcie decyzji co do zasadności dalszego korzystania z pojazdu u powoda. Strona pozwana nie odniosła się do pisma powoda, zaś w decyzji z dnia 15 lutego 2018 r. o przyznaniu odszkodowania wskazała tylko, że wynajem pojazdu zastępczego w klasie adekwatnej do pojazdu uszkodzonego był możliwy do zorganizowania za jej pośrednictwem lub indywidualnie w wypożyczalniach działających na terenie całego kraju, za stawkę dobową do 100 zł netto za dzień. Zwrócić należy także uwagę, że w piśmie z dnia 7 sierpnia 2020 r. na wezwanie sądu, strona pozwana podniosła, że przestawi umów łączących ją

z współpracującymi wypożyczalnią samochodów, ponieważ nie ma znaczenia dla sprawy na jakich warunkach i zasadach finansowych współpracuje z wypożyczalnią pojazdów.

W świetle zeznań świadka, przesłuchania powoda oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, Sąd nie znalazł podstaw do uznania, by strona pozwana złożyła poszkodowanemu jakąkolwiek ofertę najmu pojazdu zastępczego, choć z zeznań świadka wynikało, że telefonicznie otrzymał on taką propozycję, była jednak nie do zaakceptowania, bowiem określała dzienny limit 300 kilometrów, a poszkodowany potrzebował wówczas środka transportu na wyjazd z dzieckiem do kliniki w Z.. Ponadto, poszkodowany mieszka na wsi i samochód był mu niezbędny do codziennego funkcjonowania tj. dojazdu do pracy, przedszkola czy na zakupy.

Wymaga podkreślenia, że sama pozwana nie wykazała, by przyjęta przez nią stawka odpowiadała kosztom usług stosowanym u lokalnych przedsiębiorców, jak również, by w rejonie zamieszkania poszkodowanych stawki za wynajem takiego pojazdu były niższe aniżeli oferowane przez powoda. Pozwana nie udowodniła też, by poszkodowany miał możliwość wynajęcia bezgotówkowo pojazdu zastępczego od innej firmy działającej na rynku lokalnym, trudno zaś oczekiwać, by porównywał oferty firm na terenie całego kraju celem minimalizacji kosztów. Należy mieć na uwadze, że kolizja drogowa jest zdarzeniem nagłym, nieoczekiwanym i zazwyczaj bardzo stresującym, ciężko zatem wyobrazić sobie, by na poszkodowanym ciążył obowiązek poszukiwania oferty z najniższymi stawkami najmu. Skoro poszkodowany skorzystał z usług powoda, bowiem pozwana nie zaoferowała mu pojazdu gwarantującego normalne funkcjonowanie w życiu rodzinnym i zawodowym, zaś stawka 180 zł brutto nie była wygórowana i mieściła się w przedziale cen oferowanych przez innych przedsiębiorców, Sąd uznał, że poniesione na ten koszty były zasadne i pozostawały w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 17 stycznia 2018 r.

Wbrew stanowisku pozwanego ubezpieczyciela, porównanie stawek dobowych najmu pojazdu z wypożyczalnią, z którą ma podpisana o umowę i zasad ze stawkami i zasadami obowiązującymi u powoda pozwoliłoby na ocenę, która oferta jest korzystniejsza, a wpływ na to mają nie tylko stawka dobową, ale udział własny w szkodzie, ograniczenia lub ich brak w limicie kilometrów.

Należy wskazać, że brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka, bacząc na jego rolę w niniejszym procesie i w zasadzie brak jakiegokolwiek interesu, by sprawa została rozstrzygnięta na korzyść którejkolwiek ze stron. Zeznania świadka były logiczne, spójne i w większości korelowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Bezzasadny okazał się nadto zarzut pozwanej, by okres 2 dni wystarczył na dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Jak wynika z zeznań świadka, zakres uszkodzeń w pojeździe poszkodowanego był co prawda niewielki, jednak auto i tak wymagało naprawy, czego pozwana zresztą nie kwestionowała. Należy podkreślić, że poszkodowany oddał pojazd do warsztatu samochodowego tydzień po zdarzeniu, a z przyczyn leżących wyłącznie po stronie pozwanej, na co wskazał powód na rozprawie w dniu 5 października 2020 r. i co potwierdza dokument sporządzony przez warsztat naprawczy, rzeczoznawca pozwanej dokonał oględzin auta dopiero w dniu 23 stycznia 2018 r. Części do pojazdu poszkodowanego zostały zamówione w dniu 24 stycznia 2018 r., pięć dni później dostarczono je do warsztatu. Prace naprawcze trwały od 31 stycznia 2018 r. do 2 lutego 2018 r. W świetle powyższego, nie sposób uznać, by czynności związane z naprawą pojazdu poszkodowanego wykonywane były z nadmiernym opóźnieniem i by poszkodowany miał ponosić w związku z tym negatywne konsekwencje w postaci pozbawienia go prawa do korzystania z zastępczego środka komunikacji. Okres , w którym pojazd poszkodowanego wyłączony był z użytkowania, to nie tylko czas samej naprawy, ale oczekiwania w kolejce w warsztacie, oczekiwania na zamówione części, z czego pozwana jako profesjonalista likwidujący szkody winna zdawać sobie sprawę. Dodatkowo podnieść wypada, pozwana znając realia rynkowe winna tak zorganizować przebieg postępowania likwidacyjnego, by przebiegał sprawnie, nie zaś w przerzucac w tym zakresie odpowiedzialność na poszkodowanego.

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia, Sąd uwzględnił powództwo w całości, uznając, że okres korzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego, jak również związane z tym koszty były uzasadnione i celowe.

O należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c. oraz mając na uwadze treść art. 817 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2214 t. j.). Z akt sprawy wynika, że pozwana przyjęła szkodę w dniu 18 stycznia 2018 r., zatem 30 - dniowy termin do spełnienia świadczenia upłynął 17 lutego 2018 r. W związku z powyższym, pozwana pozostaje w zwłoce od dnia następnego. Nie sposób przyznać racji pozwanej w kwestii daty początkowej naliczania odsetek, wszak wyrok w niniejszej sprawie nie ma charakteru konstytutywnego, zaś na pozwanej, co do zasady, ciąży ustawowy obowiązek zakończenia postępowania likwidacyjnego w terminie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody i po jego upływie musi liczyć się z możliwością naliczenia odsetek za opóźnienie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Powód wygrał proces w całości, ponosząc koszty w łącznej kwocie 1 436,14 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu, 900 zł koszty zastępstwa procesowego, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 319,14 zł tytułem kosztów dwukrotnego dojazdu pełnomocnika z Kancelarii w L. na rozprawę w tut. Sądzie (512 km, przy średnim spalaniu 13,7 l/km oraz średniej cenie paliwa 4,55 zł/l).

Bacząc na wynik procesu, Sąd, w myśl przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755 j.t.), nakazał stronie pozwanej uiszczenie brakujących kosztów sądowych w kwocie 64,80 zł poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kłodzku na poczet zwrotu kosztów osobistego stawiennictwa świadka na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2020 r.